Припасти знов до рук коханих,
Почути знов твій любий сміх
І знать, що, завжди мною п’яний,
Ти все шукаєш уст моїх.

Було і є, і вічно буде
Це свято соняшних утіх:
Твоїх палких обіймів чудо
І ніжність пестощів моїх.